

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Quo[d] a magistratib[us] s[un]t dimissi. ca. lxxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Actuum apostolorum

laute et lotus est

Quomodo a magistratibus sunt dimissi.

Ca. LXXXIX

Unqz perdu

domū suam, appositus eis mensa et letatus est cū omni domo sua credens in deū. Et cū dies factus esset miserunt magistratus nūcios ad custodes carceris dicentes. Dimittite homines illos tanq̄ despectos. Dimittēbant autē illos ne plures crederent, quā tā innotuerat eis miraculū. Et nūc clauit custos carceris verba hec paulo. Viserunt magistratus vt dimittamini. Nūc igitur exiētes ite in pace. Ad quē paulus. Viserunt nos in carcerē flagellatos publice, licet indēmnatos homines romanos, id ē, romano imperio subiectionē censurā p̄fessos, et libertate romana donatos, et nūc occulte nos eiciūt. Nō sic,

ut sicut in eos publica fuit manuū inspectio, ita et publica fiat eiectio.

Ut sicut in eos publica fuit manuū inspectio, ita et publica fiat eiectio. Et veniētes eduxerunt eos, et rogabāt vt egredere de urbe. Et exēuntes transferunt p̄ liddā et viliis fratribus consolati sunt eos, et inde p̄fecti venerunt thessalonica vbi erat synagoga iudeorū. Paulus autē vt consueverat introiit synagogam, et p̄ tria sabbata disseruit eis de scripturis: predicās christū mortuū et resurrexisse. Et crediderūt aliqui ex eis, et ad iuncti sunt paulo et silē et mulieres nō pauce et de proselitā et gētibz multitudo magna. Zelātes autē iudei et assumētes quosdam malos de vulgo concitauerunt ciuitates aduersus eos.

Quinidā iudeorū iason accusatus est.

Ca. XC.

Veniētes in

domū iasonis apud quē hospitiāti fuerāt, querebāt eos p̄ducere in populū, et nō inueniētes eis putantes eos a iasone fuisse occultatos, traxerūt iasonē et quosdam fratres ad principes ciuitatis dicentes. Isti sunt qui vrbem cōcitānt quos suscepit iason et ipsi suscipiētes eos faciūt cōtra de-

creta cesaris, regem alterū dicētes esse q̄ cesares, et cōcitauerūt principes aduersus eos. Et accepta satisfactiōne a iasone et ceteris dimisit eos. Forte iason et alij frēs negauerūt se suscepisse eos, et si cōfessi sunt satisfecerūt, p̄ noctē dimiserūt paulū et silā in beroen. Et introierūt in synagogā iudeorū, et p̄dicauerūt ibi et multi de beroen sibi crediderūt et mulieres honeste nō pauce.

Quid paulus athenis fecerit.

Capitulum. XCII.

Audierunt iu

dei quē erat thessalonice, quā a paulo p̄dicaret verbum dei in beroe et venerunt illuc concitantes multitudinē. Et statim dimiserunt paulū fratres vt iret vsqz ad mare, quia magis p̄sequēbantur eum iudei, eo quod esset durus verbi. Silas autē et timotheus remanserunt ibi. Qui autē deducebāt paulū perduxerunt eū vsqz ad athenas, et vbi dēs ciuitatē idolatrie deditā: cito remisit ad timotheū et silam vt venirent ad eum, et venerunt. Et disputabant cū paulo epicurei, qui ponebāt felicitatem hominis in sola corporis voluptate, et stoici qui in sola animi virtute. Et inter se dissentientes, in impugnatione apostoli vnanimiter consentiebant dicentes. Quid vult seminuērbis iste dicere. Vere paulus seminator verborū erat sed messor morū, de huiusmodi messione expectans vberē fructum. Alij autē dicebant. Nouorū demoniorum videt annunciator esse. Et apprehensum duxerunt ad artopagū, id est ad vicū martis in quo sepe erat templū martis, quia athenenses singulos vicos denominauerūt a dijs quos colebant, vt vicū in quo colebāt mars vocabant artopagū, quia artoth dicitur mars. Vbi cum in quo colebāt pan, vocabant panopagus, et ita a singulis dijs singulos vicos denominabāt. Erat autē vicus excellentior artopagus, quia ibi erat curia magistratū, et schola liberalium artium.

De ara ignoti dei.

Capitulum. XCIII.

Cū esset paulus

in p̄sentia philo sophorū dicebat, Nona quedā infers auribus nostris. Possū scire que est hec noua doctrina, quod posses rationē reddere sup̄ his